

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSMУ

Рів видання IX.

№ 53 (909).

ВІВГОРОК, 7 ТРАВНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

УВІЧНЕНИЙ У ГРАНІТІ

ТАШКЕНТ. В столиці Узбекистану в урочистій обстановці відкрито пам'ятник основоположнику наукового комунізму Карлу Марксу. В сквері Революції, в центрі проспекту Маркса, відбувся мітинг.

ЖИТОМИР. Тут в урочистій обстановці відкрито пам'ятник - погруддя основоположнику наукового комунізму Карлу Марксу. З цієї на-

годи відбувся багатолюдний мітинг.

До підніжжя пам'ятника було покладено вінки і квіти.

ШОСТКА, Сумської області. Тут відкрито пам'ятник - погруддя основоположнику наукового комунізму Карлу Марксу. В зв'язку з цією подією відбувся мітинг трудящих.

(РАТАУ).

ОСНОВОПОЛОЖНИКОВІ НАУКОВОГО КОМУНІЗМУ

5 травня, в день 150-річчя з дня народження Карла Маркса, керівники Комуністичної партії і Радянського уряду поклали вінки і квіти до пам'ятника геніальному творцеві наукового комунізму, спорудженого на площі Саєрдієва в Москві.

На стрічках вінки написи: «Карлу Марксу — основоположникові наукового комунізму, вождю міжнародного пролетаріату від ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР».

Вінки поклали товариші Л. І. Брежнєв, Г. І. Воронов, О. М. Косьов, К. Т. Мазуров, М. В. Підгорний, Д. С. Полянський, М. А. Суєлов, О. М. Шелєнін, Ю. В. Андропов, В. В. Гришин, П. П. Демічев, Д. Ф. Устинов, І. В. Капітонов, К. Ф. Катусев, Ф. Д. Кулаков, М. С. Соломенцев.

МИСЛИТЕЛЬ І РЕВОЛЮЦІОНЕР

УРОЧИСТЕ ЗАСІДАННЯ У МОСКВІ, ПРИСВЯЧЕНЕ 150-РІЧЧЮ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ КАРЛА МАРКСА

5 травня у Кремльському Палаці з'їзду відбулось урочисте засідання, присвячене 150-річчю з дня народження Карла Маркса — основоположника наукового комунізму, геніального мислителя, полум'яного революціонера, вчителя і вождя світового пролетаріату.

Тепло зустріли присутні появу в президії керівників Комуністичної партії і Радянського уряду.

З доповіддю «Карл Маркс — геніальний вчитель і вождь робітничого класу» виступив член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС М. А. Суєлов.

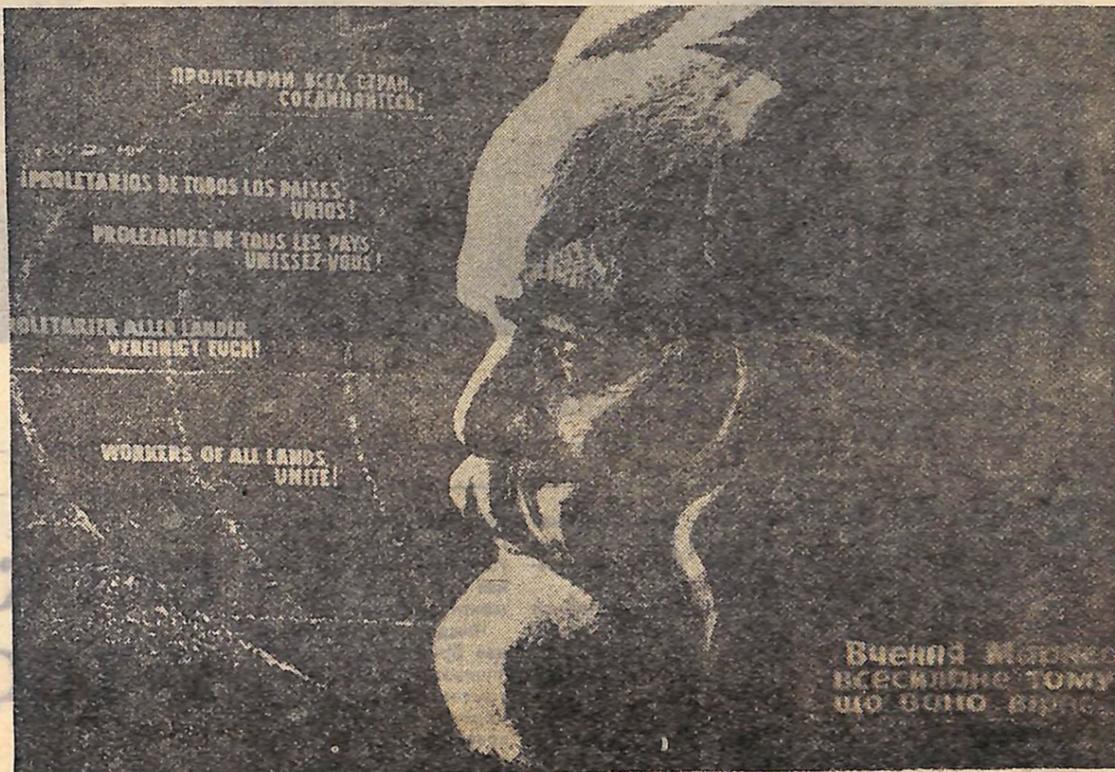
Великий мислитель і полум'яний революціонер Карл Маркс, сказав М. А. Суєлов, увійшов в історію як людина, яка вказала робітничому класові, всім трудящим і пригнобленим народам шляхи їх визволення від вікової експлуатації і поневолення, шляхи завоювання соціальної і духовної свободи. Під прапором марксистських ідей здійснилась Жовтнева революція, побудовано соціалізм в СРСР, перемогли соціалістичні революції в ряді країн.

Справжнім триумфом марксизму - лєнінізму ознаменовано сучасний період боротьби проти імперіалізму. Все, що є в світі революційного і передового, тягнеться до марксизму, Комуністичний рух перетворився нині в найбільш впливову в світі політичну силу.

Наша лєнінська Комуністична партія, підкреслив доповідач, в усій своїй діяльності завжди керувалась і керується принципами творчого марксизму-лєнінізму. Цю непохитну вірність революційному вченню, основоположником якого був Маркс, наша партія збереже назавжди.

Наприкінці М. А. Суєлов сказав: святкування 150-річчя з дня народження Карла Маркса збігається з підготовкою до другого славного ювілею — 100-річчя з дня народження В. І. Лєніна. Цей збіг глибоко символічний і знаменний. В пам'яті трудового людства ім'я Карла Маркса завжди буде нерозривно зв'язане з ім'ям великого продовжувача його справи — Володимира Ілліча Лєніна.

(ТАРС).

Плакат художника А. КОЖУХОВА.

ДАНИНА ВДЯЧНОСТІ І ПОВАГИ

Трудящі України, як і всі радянські люди, разом з трудящими всього світу вшановують пам'ять основоположника наукового комунізму, геніального вченого-мислителя Карла Маркса, віддають йому данину найглибшої вдячності і поваги. На підприємствах і будовах, в колгоспах і радгоспах, установах і учбових закладах, в будинках культури і бібліотеках читаються лекції і доповіді, відкрито виставки, присвячені життю і діяльності К. Маркса, успіхам радянського народу у здійсненні рішень XXIII з'їзду КПРС, завдань п'ятиріччя.

5 травня в Жовтєвому Палаці культури відбулось урочисте засідання партійних, радянських, громадських організацій, представників трудящих м. Києва, присвячене 150-річчю з дня народження К. Маркса. В глибокій сцені — великий портрет Карла Маркса. Зодолотом сяють цифри: «1818» і «1968».

В президії — керівники Комуністичної партії і уряду України, старі комуністи, новатори виробництва, дітячі науки і культури, воїни Радянської Армії, представники громадських організацій.

Одностайно обирається почесна прендія урочистого засідання в складі Політбюро лєнінського Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Слово для доповіді про 150-річчя з дня народження К. Маркса надається

кандидату в члени Політбюро, секретарю ЦК КП України Ф. Д. Овчаренку.

Він говорить про величчя зміни, що відбулася в світовій історії під вирішальним впливом революційних ідей марксизму-лєнінізму, про величезне значення вчення Карла Маркса, яке, немов маяк, освітлює мільйонам трудящих перспективу комуністичного майбутнього.

Вчення Карла Маркса, підкреслює доповідач, продовжив В. І. Лєнін, який підняв його на нову височину, творчо розвинув в нових історичних умовах, вказав трудящим вірні шляхи революційної боротьби в епоху імперіалізму і перемоги соціалізму. Ідеї наукового комунізму витримали історичну перевірку і успішно втілюються в життя. Перемоги комуністичного будівництва в нашій країні, створення світової системи соціалізму, поглиблення світового революційного процесу, загострення суперечностей капіталізму дедалі більше стверджують життєвість марксистсько-лєнінського вчення про неминучість торжества комунізму. З особливою силою звучать сьогодні лєнінські слова: вчення Маркса вєвічне, тому що воно вічне.

Урочисте засідання оголошується закритим. Всі встають і патхенно співають партійний гімн «Інтернаціонал».

(РАТАУ).

Урочисте засідання в Кіровограді

Позавчора в Кіровограді в Палаці культури імені Жовтня відбулось урочисте засідання, присвячене 150-й річниці з дня народження Карла Маркса. Зал заповнили робітники й службовці підприємств, старі більшовики, воїни Радянської Армії, працівники освіти і культури.

Урочисте засідання відкрив перший секретар міському партії І. П. Валєвський.

Присутні з великим піднесенням обирають почесну президію у складі Політбюро лєнінського Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

З доповіддю виступив завідувач кафедрою марксизму - лєнінізму у Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, кандидат історичних наук, доцент Ф. К. Белєвін.

В засіданні взяли участь перший секретар обкому КП України М. М. Кобильчак, другий секретар — Д. П. Максименко, секретарі — Л. Ф. Кравченко та Н. П. Сухарєвська.

Учасники урочистого засідання надіслали вітальний лист ЦК КПРС і ЦК КП України.

Присутні з великим натхненням виконали партійний гімн «Інтернаціонал».

Для учасників урочистого засідання силами художньої самодіяльності дано великий концерт.

НА ЧЕСТЬ

ЗНАМЕННОЇ

ДАТИ

Світова громадськість урочисто відзначила 150-річчя з дня народження основоположника наукового комунізму, полум'яного революціонера Карла Маркса.

У Берліні відбулось урочисте засідання ЦК СЕПН, присвячене знаменному ювілею. Перед присутніми з доповіддю виступила член ЦК СЕПН, директор вищої партійної школи імені Карла Маркса при ЦК СЕПН Ханна Вольф. Вона підкреслила, що представниця міжнародна наукова сесія, яка закінчилась в Берліні, ще раз доводить, що тенденція до єд-

ності на основі марксизму-лєнінізму і пролетарського інтернаціоналізму є визначальною у світовому комуністичному русі.

Відбулись також урочисті збори громадськості монгольської столиці — Улан-Батора, присвячені 150-річчю Карла Маркса.

Центральні газети ДРВ вийшли в кольоровому оформленні. 150-річчя з дня народження Карла Маркса — основна тема опублікованих матеріалів. Святкування 150-річчя з дня народження Карла Маркса, пише газета «Нян Зан», надихає всю нашу пар-

тію, всю армію і весь народ на всілякий розвиток патріотичного змагання, на перемогу у війні проти агресії США, за врятування Батьківщини, на перемогу в соціалістичному будівництві.

Болгарські газети публікують передові статті, документи та інші матеріали, присвячені основоположникові наукового комунізму.

У книжкових магазинах і бібліотеках Польщі організовано виставки, які розповідають про життя і діяльність К. Маркса.

(ТАРС).

У ланкової артілі імені Ватутіна Знам'янського району Валентини Барабаш ясна мета — разом з друзями-механізаторами виростити на кожному з 150 гектарів 40-центнерний урожай кукурудзи. Фото Б. ВІТОХІНА.

СВЯТО ЖУРНАЛІСТІВ І ДРУЗІВ ПРЕСИ

5 травня в приміщенні музично-драматичного театру ім. М. Кропивницького зібрався представники партійних, радянських і громадських організацій, журналісти міста, поліграфісти, робкорп, розповсюджувачі газет і журналів, щоб відзначити свято нашої преси. Збори відкрив секретар Кіровоградського міського КП України А. Д. Сухачов. Учасники зборів одностайно обрали почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС.

Із доповіддю про День преси виступив голова бюро обласного відділення Спілки журналістів України, редактор газети «Кіровоградська правда» А. П. Мостовий.

На закінчення зборів було схвалено текст в'язального листа Центральному Комітетові КПРС і Центральному Комітетові КП України.

ЛАУРЕАТИ ПРЕМІЙ ІМЕНІ Ю. І. ЯНОВСЬКОГО

Обласне відділення Спілки журналістів України підбило підсумки творчого конкурсу до Дня преси на здобуття премій імені письменника і журналіста, нашого земляка Юрія Яновського.

5 травня відбулося засідання журі, на якому обговорено твори місцевих журналістів, висунути на здобуття цієї нагороди.

Враховуючи те, що від дня встановлення обласних журналістських премій минуло мало часу, журі ухвалило першої і другої премій не присуджувати. Третю премію присуджено журналісту В. П. ГВОЗДЕЦЬКОМУ за нарис «3 Леніни у серці завжди», опублікований у газеті «Кіровоградська правда» 21 квітня цього року. Крім того, журі присудило дві заочувальні премії по 50 карбованців кожна журналістам І. Г. БРАТЧЕНКУ за нарис «Ненаписаний лист» та О. С. ЧЕРНЕЦЬКОМУ за телерепортаж «Щедрий вечір, добрий вечір».

ЩЕ ДО ЗУСТРІЧІ з Дмитром Марченком я вже знав про нього майже все. Робітники розповідали мені про свого товариша, як про людину з золотими руками. Майстер складального цеху А. О. Врублевський сказав, що слюсар минулого року закінчив заочне відділення машинобудівного технікуму, і тепер його перевели бригадиром. Колектив став одним з кращих на підприємстві. Завжди перевиконує завдання, заощаджує матеріали, запасні частини. Інженер по раціоналізації та винахідництву Є. П. Мартичов хвалився кмітливістю комсомольця, заводив приклади багатьох раціоналізаторських пропозицій умільця.

Зустрівшись з Дмитром, ми й завели мову про його творчу роботу. Підійшов майстер. Він

чував нашу розмову, знав мету мого приходу і, вичучивши бригадира, запропонував:

— Дмитре, пройдіться вдвох по цехах, станції. Покажи свої нововведення в дії, і все стане зрозумілим...

... Заготівельна дільниця. Тут десятки верстатів і пристроїв. Серед них — один Дмитра Марченка. Під час ремонту вагонів часто доводилось міняти труби автогальмової магістралі. Гнути ж такі доводилось вручну. Невдовзі власноручно зробив необхідний пристрій. Поліпшилась якість деталей, вдвічі підвищилась продуктивність праці на їх виготовленні.

Невдовзі раціоналізатор став автором станду для випробування триangelів візків гальмової системи вагонів. Завдяки кмітливості ра-

ціоналізатора, колектив Гайворонського вагонного депо своєчасно виконав усі заплановані ремонтні роботи.

Чимало пропозицій подав бригадир уже в нинішньому ювілейному комсомольському році. Серед найцінніших нововведень є нова технологія ремонту куліси приводного важеля авторегулятора гальмових колесок пасажирських вагонів. На цьому вузлі, як правило, після відповідного строку роботи викидалися в металобрухт валики з роликком. Вони стирпалися і ставали непридатними для дальшого використання. Марченко вирішив продовжити життя деталей. Запропонував наварювати їх, обточувати і ставити на місце. Випробування підтвердили, що реставровані валики і ролики служать такий же

ЕКСКУРСІЯ У ТВОРЧІСТЬ

строю, як і нові. Ця новинка дасть змогу підприємству заощадити не малу суму грошей.

Разом з Андрієм Врублевським він сконструював пристрій для транспортування головок гальмових циліндрів, на вантажних двадцятитонних вагонах застосував запасний резервуар у гальмовій системі. Це набагато продовжить строк служби вузла, зручніше буде його ремонтувати.

В депо підраховали, що економічний ефект

від впровадження у виробництво раціоналізаторських пропозицій Дмитра Марченка, поданих за останні два роки, дорівнює сумі, яка необхідна для ремонту п'ятнадцяти залізничних вагонів. Але й це не все. Багато пропозицій умільця ніде не зареєстровані. Особливо по реставрації деталей. А який економічний ефект від того, що болт, гайка чи валик прослужать ще один строк! Сотні карбованців. Та комсомолец

своєю працею не переслідує самоціль, матеріальну вигоду. Головна його мета — полегшити труд людей, зробити його більш продуктивним.

... Обійшовши цехи та станцію, ми повернулись до складального цеху. Тут працювала бригада умільця. Хтось з хлопців, помітивши Дмитра, голосно:

— Ми знову на першому місці! Вимпел залишиться і премію дадуть.

О. ЛАДАН.

ТВІЯ СВІТОГЛЯД

При редакції газети «Молодий комуніст» створено позаштатний відділ пропаганди атеїстичних знань. Сьогодні пропонуємо увазі читачів статтю проєктора по заочному навчанню Кіровоградського педінституту, голови бюро атеїстичної секції обласної організації товариства «Знання» П. А. Рябого. Наділя будемо вмішувати інші матеріали на допомогу молодим лекторам-атеїстам, розповісти про молодих атеїстів, їх досвід роботи.

НЕ ВІЧНА, НІ!

КАРЛ МАРКС ПРО РЕЛІГІЮ

Карл Маркс і Фрідріх Енгельс є великими творцями наукового, революційного світогляду пролетаріату — діалектичного та історичного матеріалізму, який став основою наукового атеїзму.

В своїх роботах «До критики гегелівської філософії права», «Тези про Фейєрбаха», «Капітал» та інших Маркс всебічно і глибоко доводить, що релігія, як форма суспільної свідомості, не вічна, як це твердять богослови. Релігія хоч і має довгу історію, але вона існувала не завжди. Був час, коли люди не знали релігії і не поклонялись ніяким богам. У найдавніший період свого існування люди не мали і не могли мати ніяких релігійних уявлень.

Цей тривалий безрелігійний період в історії людства пояснюється марксистською формулою «буття визначає свідомість». Свідомість людей розвивалася відповідно до того, як розвивалось матеріальне суспільне виробництво, як люди навчалися змішувати природу. Виробити хоч би і фантастичне уявлення про світ люди змогли лише тоді, коли їх мислення досягло вже певного ступеня розвитку, коли воно було вже здатне утворювати більш-менш складні уявлення і поняття.

Безсилля людини перед стихійними силами природи і, головним чином, безсилля — безпорадність перед економічними класовими гнобленнями, коли постійна загроза криз, безробіття, розорення, голоду і злиднів породжує у пригноблених уявлення про те, що над суспільством, над людьми стоїть якась невідомо, надприродна сила, божественне провидіння, якась таємнича доля, якої не можна уникнути, — ось ті основні причини, які породили релігію.

Релігія завжди служила панівним класам, прирікала трудящих на рабське підкорення, вселяла ілюзорну надію на краще життя в «потойбічному світі» і цим самим відвертала їх від боротьби проти гніту і експлуатації. Осць чому Маркс так пристрасно борювався проти релігії, як засобу засліплення і пригноблення трудящих. «Релігія — це віддих пригнобленої істоти, — писав він, — серце безсердечного світу, подібно до того, як вона — дух бездушних порядків. Релігія є опіум народу».

В. І. Ленін це визначення Маркса назвав наріжним каменем всього світогляду марксизму в питанні про релігію.

Подібно до того, як курці опіуму в одурманеному стані бачать різні примарні картини, так людина, одурманена релігією, малює собі примарне щастя десь у «загробному житті». Як опіум поступово, але неухильно руйнує людський організм, так і релігія отруює свідомість народних мас, ослаблює їх опір експлуататорам, розмагнічує їх волю до боротьби з гнобителями.

Основоположник наукового комунізму і атеїзму з властивою йому енергією і силою викривав реакційну роль всякої релігії, її ворожість щодо прогресу і науки, а також лицемірну, рабську релігійну мораль, яка принижувє людину, виправдовує соціальну нерівність, поділ суспільства на пануючих і підлеглих.

Показавши справжні причини виникнення та існування релігії, Маркс визначає умови повного її відмирання. Марксизм вперше в історії показав, що для

подолання релігії треба насамперед знищити соціальні корені, що її породжують, тобто знищити експлуаторський суспільний лад. Пролетаріат, трудящі звільняються від релігійних поглядів і забобонів у ході революційної боротьби за свої економічні і політичні права. Тому боротьба проти релігії повинна бути нерозривно зв'язана з класовою боротьбою пролетаріату за знищення капіталізму, за побудову соціалістичного суспільства. Маркс застерігає, що ні в якому разі не слід вип'ячувати атеїзм, а підпорядкувати його класовій боротьбі, тому що переоцінка атеїстичного виховання в процесі боротьби за звільнення трудящих може пошкодити справі об'єднання народних мас проти гнобителів.

Геніальний мислитель в боротьбі з релігією надавав великого значення пропаганді наукових знань про природу і суспільство і підкреслював, що всяке адміністрування і насильницькі заходи проти релігії можуть привести до її посилення.

Вказівки вождя світового пролетаріату Карла Маркса з питань наукового атеїзму лягли в основу політики Комуністичної партії Радянського Союзу і Радянської держави щодо релігії і церкви.

В Радянській країні внаслідок перемоги соціалізму, ліквідації експлуаторських класів і національної ворожнечі між братніми народами було підірвано найглибші соціальні корені релігії. В ході залучення трудящих до активного будівництва комунізму переважна більшість людей давно звільнилась від релігійних забобонів. Дальші успіхи в розвитку економіки, неухильне зростання культурного рівня трудящих, підвищення добробуту, а разом з цим — систематична атеїстично-виховна робота все більше і більше сприяють відходу від релігії ще частини віруючих людей, і в свідомості трудящих повністю закріплюється науковий, матеріалістичний світогляд.

П. РЯБОГ, член позаштатного відділу пропаганди атеїстичних знань.

ВІДСТАНЬ — НЕ ПЕРЕШКОДА

«Від п'ятого материка до Болгарії, — аказуючи на карту світу, говорить мені секретар Спілки молодих соціалістів Австралії Педді Джордж, — більше 20 тисяч кілометрів. Для нас поїздка на фестиваль пов'язана з великими фінансовими труднощами...»

Тому, розповідає Педді Джордж, Національний підготовчий комітет IX Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Софії головну увагу зосередив зараз, з одного боку, на широкій популяризації фестивалю, який, як відомо, проводиться під девізом «Солідарність, мир і дружба», а з другого боку — на зборі коштів для австралійської делегації.

Інтерес до фестивалю, повідомили мені в національному комітеті, який розташований в Сідней на Сассекс-стріт у приміщенні профспілки докерів, винятково великий. Запити на можливість поїздки в Софію надходять від різних юнацьких і студентських організацій, від окремих осіб.

На фестиваль поїдуть не менше 20 молодих австралійців, у тому числі представники аборигенів Австралії. Вибори делегатів будуть проходити на відкритих молодіжних зборах на початку травня. Члени підготовчого комітету вважають, що до складу делегації ввійдуть молоді робітники, фермери, вчителі, студенти, художники, артисти, поети.

Крім художньої програми, яку підготують австралійські юнаки і дівчата, національний комітет комплектуює зараз декілька бібліотечок, присвячених географії, життю, культурі, мистецтву австралійського народу. Делегати п'ятого материка хочуть піднести їй якій-небудь школі в Софії, де викладання ведеться англійською мовою, а також делегаціям від країн Африки й інших континентів.

Австралійська делегація представить на фестивалі доповідь, в якій буде висловлено думку молодих жителів п'ятого материка по основних проблемах, які халяють людство. Головною думкою доповіді буде вимога негайного припинення війни у В'єтнамі, вимога виведення зброї американських, австралійських та інших іноземних військ, які допомагають Сполученим Штатам в їх агресії проти в'єтнамського народу.

Австралійська молодь діяльно готується до всесвітньої зустрічі юнацтва в Софії.

В. ХМАРА,
кореспондент ТАРС.
Канберра.

ПОМИЛКИ? НА НИХ ВЧАТЬСЯ!

Перший в житті урок... Труднощі роботи* з дітьми в поза-класній роботі. Роздуми над майбутньою професією. Про все це йшлося на конференції по наслідках педагогічної практики студентів третього курсу фізико-математичного факультету Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

— Більшість студентів, — почав завідувач кафедри елементарної математики П. Я. Прайман, — поставилася до практики сумлінно. То й не дивно, що вона пройшла добре.

Найвищої оцінки заслугове роботу практикантів* математиків С. Лок, Г. Кудрясової, Л. Волощук, М. Ситника, П. Гаїжель, В. Пхіденко, які пролили себе активними, ерудованими, освіченими вчителями-вихователями.

Цікавий залковий урок з математики був у студента Олексія Воронного у 8 класі на тему «Кут прямої з площиною». Олексій самостійно виготовив модель, яка служила наочністю на уроці. Чудове знання програмового матеріалу, вміння зацікавити дітей — ось це дало змогу завоювати авторитет і повагу майбутньому вчителю в уніі.

Вчитель не повинен бути тільки уроковдавачем. На нього чекає велика позакласна робота. Тут і гуртки, і художня самодіяльність, і клуби...

Лариса Мальцева була на практиці в Кіровоградській школі № 8. Виховання в учнів почуття прекрасного, любові до мистецтва — до цього прагнула студентка-практикантка. Розповіді про художників — перодвижників та сучасне образотворче мистецтво подобалися семикласникам, як і вечір «Улюблені пісні Ілліча».

— Ініціативна, хороша вихователка, — так оцінила опікаючу кафедри педагогіки інституту Г. С. Василюк роботу студентки В. Гейван в школі № 8.

Дівчина організувала туристський похід, зав'язала дружбу з піонерами іншої школи...

Всього півтора місяця були студенти-математики на практиці. Випробували свої сили, відчули відповідальність своєї майбутньої професії.

Звичайно, було нелегко. Траплялися випадки невміння застосувати свої знання на практиці.

Траплялися помилки. Та це й не диво. На них вчаться.

В. ЛИКОВ,
член корпусу «Молодого комунара» в Кіровоградському педінституті.

НА СТУДЕНТСЬКОМУ МЕРИДІАНІ

А ХЛОПЧАКИ ТЯГАЛИ ПАВУКІВ...

Цей день був по-особливому теплий. Все тягнулося до сонця. Навіть поспірали акації швидко почали вибухуватися.

Одна за одною відкочували автомашини у величезний гайлох за містом, де мали відбутися міські змагання сандружин навчальних закладів.

— Ось із педагогічного йдуть, — почув я голос хлопців і дівчат, які стояли у химерних костюмах, тримаючи в руках протигази.

Головний суддя змагань Є. Г. Безруков оголосив умови. Впевнено вели себе студенти інституту сільськогосподарського машинобудування, які чомусь думали, що приз припаде їм. Змінили свою думку, коли побачили, як чітко і злагоджено дівчата з педагогічного виконували задання.

Комітет комсомолу інституту заздалегідь погурбувався про вдалий виступ нашої сандружини.

Ліне музика: то Віталій Чоботаєв та Валентина Чернега розтягують міхи баянів. Метушиться вітрина редколєгія: треба краще показати хід змагань у «Бюлетені листівках». До речі, журі відмітило їх, як найкращі.

Доки учасники боролися за першість (а крім педагогічного, там були: медичний, кооперативний і будівельний технікуми), і підійшов до хлопчачки, які вишукували в травах пірки і тягали звідти киточками, до яких прикріплені шматочки смоли, хрестатих павуків. Невже цих дітлахів не цікавило те, що неподалік від них переважують «поранених», посяга на послідах.

Один рудоволосий хлопчина витягнув великого хрестовника з темної нірки, а той ховався у стеблінках торішньої трави, ніби боявся сонця. Я запитав, що тут діється, вдаючи, що нічого не знаю. Мене обступили колом і якимсь з подивом:

— Та ви і не знаєте? Дивно. Я не знав, що і відповідати. Насупня брови і поволі пішов до студентів. Ще здалеку чув, як суддя оголосив переможцем сандружину нашого інституту. Сріблястий кубок одержала командир Наташка Галциня.

Потім дівчата фотографувалися. Коли машини рушили, на одній із них на борту я побачив прищиплену стільничку, де було написано «За чисте небо!». Радість вдарила в груди — це ж ті слова, які не міг сказати дітям.

— Ти що, залишаєшся тут ночувати, кореспонденте? — почув я дзвінкий голос.

Я побіг за машинною.

А хлопчачки тягали павуків...
М. ЛИТВИНЕНКО,
студент Кіровоградського педінституту.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

„Історія грудневого списку“ не повториться

В кореспонденції «Історія грудневого списку», вміщеній в нашій газеті, йшла мова про недоліки в політичному навчанні молоді Новоукраїнського району.

Секретар райкому комсомолу В. Крещук повідомив редакцію, що кореспонденцію обговорено на бюро райкому та на зборах червоних комсомольських організацій, про які говорилося в кореспонденції.

Надіслав листа і секретар комітету комсомолу Новоукраїнського райкомбінату М. Бондаренко. Він повідомив, що відразу після критики комітет комсомолу організував заняття в гуртку «Кругозір». Щоб надолганати програму, заняття проводили щосередини.

ПРОВОДИ НА ВИЩУ СХОДИНКУ

Про них завжди говорили на комсомольських зборах. Як про ентузіастів, першозаспівувачів. За ними йшли ровесники.

А нещодавно їх урочисто проводжали із лав комсомолу. Вони — це Валентина Поліщук, Валентин Діордіца, Катерина Гула, Михайло Людвєнко, Раїса Олійник, Василь Гуцало, Ніна Будник.

28 літ... Зовсім небагато, а коли ці 28 цікаво, змістовно прожиті — це здорово! Їм прощатися нелегко. Бо половина свого життя було зв'язана з Спілкою, з її помислами, справами.

Та треба підніматися вище на одну сходинку в житті: Василю Гуцало, Раїсі Олійник, Валерію Діордіці тут же дають рекомендацію для вступу в кандидатів КПРС.

А до цього вони очолювали комсомольські організації на підприємствах, установах, колгоспах. Раїса Олійник була секретарем комсомольської організації райвиконкому. Організувала цікаві збори, спортивні змагання, була ініціатором добрих починань. Все це стало невід'ємною частиною її повсякденного життя.

Естафету від своїх старших вони прийняли, коли на знамені комсомолу вже було чотири ордени. І вони вершили п'ятий подвиг разом з багатомільйонною армією комсомольців. А сьогодні передають усі свої молоді поривання Людмилі Григораш, Валентині Москаленко, Тетяні Барковій, Сергію Литвиненку, Володі Коваленку, Тамарі Томак, яких тут приймають до лав комсомолу. Вони прикріплюють їм до грудей свої значки, бо впевнені, що юні ніколи не заплямує світлого імені комсомолу.

День цей для 28-літніх стане так само пам'ятним, як і час вступу до Спілки молоді. Кожному з них райком комсомолу вручив почесні грамоти, цінні подарунки. У кожного зберігатиметься цінний портрет дорогого Ілліча. А потім товариші «винуватців» цього торжества піднесли свої подарунки, привітали їх і піонери. Учасники художньої самодіяльності Будинку культури колгоспу імені Енгельса подарували дзвінкі пісні, веселі інтермедії.

І нехай вони залишили Спілку, але ще довго будуть у своїх організаціях не гостями, а повноправними членами, бо досвід і знання їх дуже потрібні зміні.

В. СУСЛЕНКО,
наш громадський кореспондент.

На знімках: почесну грамоту райкому комсомолу Анастасію КАБАЧОВУ вручає перший секретар РК ЛКСМУ Раїса ОНІЩЕНКО (вгорі). Внизу — цих дівчат щиро прийнято до лав Спілки.

Фото автора.

ЦЕЙ ТЕПЛИЙ, сонячний ранок тишу вулиць Кремгеса розбудили дзвінки голоси піонерів. Близько 350 делегатів від шкіл міста та району зібралися на перший зліт «червоних слідопитів», присвячений 50-річчю комсомолу.

Колонна учасників зльоту прямує до пам'ятника Невідомому воїну. Урочисту лінійку відкриває начальник районного штабу «червоних слідопитів» секретар міськкому комсомолу Анастасій Ткаченко. Командири загонів здають рапорти.

23 роки тому після великих боїв на нашій землі наступила тиша. Багато радянських сімей не діждали повернення додому своїх чоловіків, батьків, старших братів і сестер. Залишилась невідомою їх доля.

На розшуки невідомих солдатів і спрямована робота загонів «червоних слідопитів» району.

Репортує слідопити Павлізської середньої школи:

— Написали історію звільнення села, розшукали військові частини, які звільняли Павлівку. Прове-

НАГОРОДА — ЛИСТИ...

ли свято звільнення села. Дорогими гостями були на святі однополчани Йосип Наумович Забігай та його син Віталій. Під час війни батько працював у штабі, а син був розвідником. Вони допомогли взяти імена й інших воїнів, які загинули в Павлівці.

Капітан далекого плавання Сирцов знайшов свого сина, донька — свого батька, старшого лейтенанта Ушакова. Слідопити написали історію вулиці імені Леніна.

Мрія павлівців: влітку заробити в колгоспі гроші і пройти по шляху партизанського з'єднання двічі Героя Радянського Союзу С. А. Ковпака.

А «червоні слідопити» Колонтаївської школи зібрали документи про Героя Радянського Союзу Олександра Яковича Панченка, який одним з перших форсував Дніпро біля села Гута-Мажигирська. Матеріали про героїв-земляків, які загинули смертю хоробрих в боротьбі з фашистськими загарбниками, розшукали слідопити Воликоандрівської школи. Під час операції «Орден батька» було зібрано фотографії, листи, почесні грамоти воїнів. Велику роботу проводять школярі по написанню історії комсомолу села. Знайдено матеріали про організатора і першого секретаря комсомольського осередку Федора Козакова. Проводяться зустрічі з одним із перших комсомольців села Іваном Михайловичем Петровим.

Слідопити розшукали колишніх вожатих школи: Островершенка П. О., який живе і працює в м. Києві, та Григоренка Ф. Ф., що працює в Київському університеті ім. Т. Г. Шевченка.

Слідопити Кремгесівської школи-інтернату № 2 розшукали і провели зустріч з учасником «Вогненного десанту» Чмигою Георгієм Федоровичем.

Звичайно, всі рапорти «червоних слідопитів», всі добрі великі і малі діла перерахувати важко.

І найвища нагорода «слідопитам» є листи. Листи тих людей, які взнали місце поховання своїх рідних. Безмежна вдячність, теплота відчувається в кожному листі. А ще теплішою буває зустріч.

На зльоті кращим було визнано загін «червоних слідопитів» Воликоандрівської школи. Їм вручено перехідний вимпел міського штабу «червоних слідопитів».

Велика група слідопитів нагороджена грамотами міськкому комсомолу.

Б. ЯСИНОВСЬКИЙ.

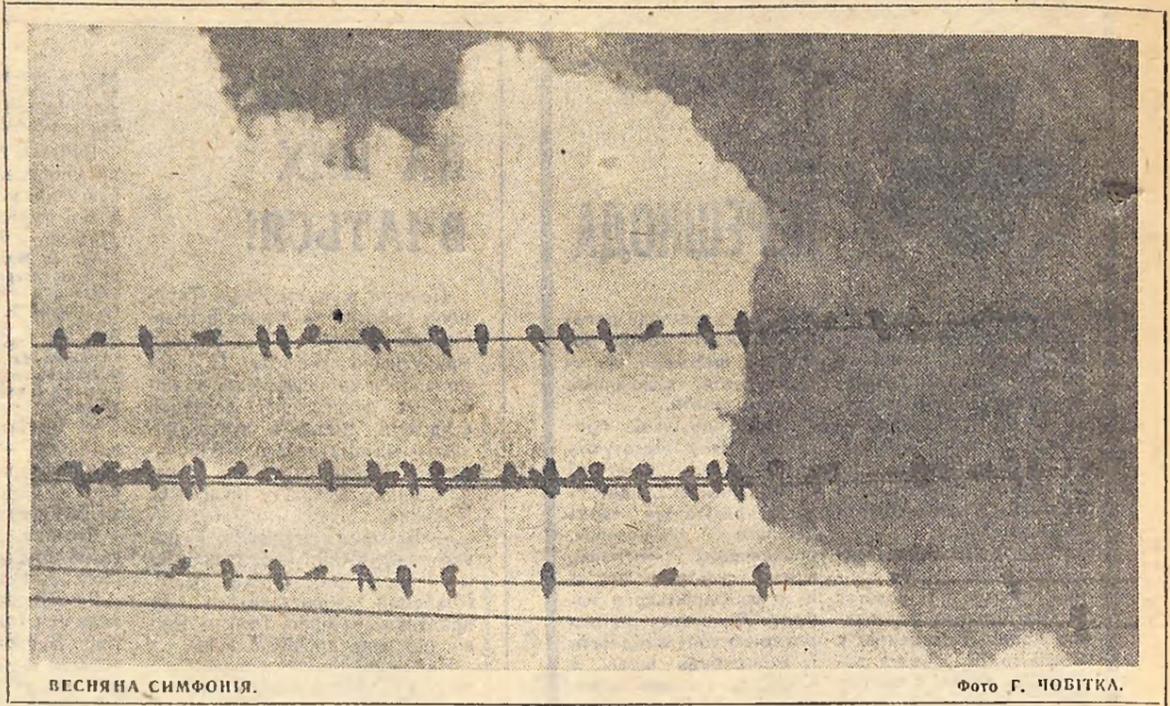
У ПЕРЕКЛАДІ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ

До 150-річчя з дня народження основоположника наукового комунізму Інститут історії партії ЦК КП України — філіал Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПКР завершив переклад на українську мову зібрання творів К. Маркса і Ф. Енгельса у 39 томах. Переклад здійснений з 2-го російського видання творів і є першим найповнішим зібранням творів геніальних учених-мислителів.

Завершення цієї десятирічної роботи, сказав кореспондентові РІТАУ директор інституту лауреат Ленінської премії, доктор філософських наук І. Д. Назаренко, є видатним вкладом у розвиток наукової, зокрема філософської і економічної думки на Україні. У перекладі творів К. Маркса і Ф. Енгельса взяли участь більш як 50 визначних учених республіки. Було широко використано багатий досвід, набутий при перекладах творів В. І. Леніна. Ленінська лексика, фразеологія, суспільно-політична, економічна і філософська термінологія стали могутнім фундаментом глибокого відтворення ідей, понять, наукових положень праць великих вождів пролетаріату.

Тепер інститут приступив до виконання нового відповідального завдання — перекладу на українську мову і видання повного зібрання творів В. І. Леніна у 55-ти томах.

(РІТАУ).

ВЕСНЯНА СИМФОНІЯ.

Фото Г. ЧОБИТКА.

ТИЖДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ

розросталася і своїм впливом охоплювала села навіть сусідніх районів. До Леоніда приходили з донесеннями і за вказівками. І кожного разу доводилося ризикувати: а що, коли слова пароля перехопив ворог? Перевірка і це раз перевірка.

Леонід подоавгу розмовляв з кожним зв'язником. Радів кожній вдало проведеній операції.

Хоч як тямно працювали йосипівські підпільники, Леонідова сестричка Лариса почала здогадуватися про все. Допитливе дівча поволи розгадало всю конспірацію і старалося оберігати брата і його товаришів від

Даниловичу? — спитав Леонід з порога.

— Так, трапилось: пощастило по радіо зв'язатися з Великою землею!

— То це ж чудово! — Про нас знають, почувли. Обіцяють прислати надійних товаришів. Мають скинути в районі Капітанівки.

Леонід з Григорієм обнялися.

...Поволі котяться візок по дорозі. Бряжчить відерце біля полудрабка. Повагом крокує конячина.

Тут би на крилах летіти до Йосипівки, а вона ледь переставляє ноги. Он уже й Листопада не видно за пагорбом. Ще кілька кілометрів лишається. Але що це? Від села шляхом суне юрба німців. Дівчата позлазили з воза і пішли поруч. Що німці від них хочуть? Ага, конячину з возом! Унтер моститься на візок. Всією, спустиє ноги. Щось йому муляє. Стає згрібати соломі, підмошувє під себе.

У Лариси перед очима пішло все шкереберть: та там же під соломом і під релтухом лежить... Ні, краще про це зараз не думати! Що буде, те й буде. Двох смертей не буває. А німці не пощадять дівчат, коли знайдуть у возі зброю й вибухівку...

Конячина потупцвала на захід. Солдати вочую зграсю збилися навколо воза, тримаються за свої торби. Ще кілька хвилин, і вони зникли в балочці. Дівчата полегшено зітхнули, хоч і не пощадило довести до Йосипівки першу партію зброї.

Вибухівки все ж дістали, і в повітрі полетіли колія, склади й ворожі автомашини.

...У жовтні 1943 року Леонід дістав наказ готуватися йти в розташування капітанівської групи. Чекав тільки сигналу. Але нещастя навалилося зненацька...

Скрипнувши всіма гальмами, біля двору зупинилася машина з жандармами. Отсчили двір. Старший витяг з нагрудної кишені фотокартку, подивився на неї, на Леоніда — він. Наказав закривати руки й ноги в залізо. В машині до грудей приставили два багнети: не поворухнутись!

У кировоградській рязниці десь і ніч працює жандармська машина: допити, розстріляти, повішення. І все це щоденно, з німецькою пунктуальністю.

Одного разу в коридорі зустрілися зі Скопцем. Доки жандарми прикурювали, вони перекинулись кількома словами.

— Звідси, напевне, не виберемось. Як ти думаєш?

— Мабуть. А шкода!

— Ой як би мені оце на волю хотілося! У нас же там, брате, он як справи гарно пішли. І на тобі...

Знову повели їх на допит. Домагалися, щоб хоч слово, хоч би післюва котрийсь сказав.

Іх стратили на світанку, коли на сході багряніло крайнебо.

...А Лариса продовжувала боротися, йшла поруч з Леонідовими побратимами.

Зараз вона вчить дітей у школі в Тишківці, вчить люто ненавидіти ворогів, любити кожну крихітку рідної землі, за яку полягло стільки людей.

Іван БОЙКО, краєзнавець, м. Новомиргород.

На фото: підпільник Леонід Снісаренко.

ІХ СТРАТИЛИ НА СВІТАНКУ

Леонід Снісаренко був од природи на диво тихим. Говорив небагато, але вагомо. Він мріяв стати агрономом, плекати сади, вирощувати високі врожаї пшениці. Але війна зробила з нього солдата-підпільника. Леонід був одним з перших, хто вступив у серця односельчан віру в неминучу перемогу Радянської Армії над фашизмом. Йому і його товаришам доводилося діяти обережно, згуртовуючи підпільників у беззаступну групу, готувати їх до рішучих дій.

Леонідові стали у пригоді знання, одержані в Уманському інституті та під час служби на флоті.

Його бойовими побратимами стали Леонід Михайлович Соколов та односельчани Іван Коробка, Микола та Петро Оберемки. Підпільна група

ворога.

Леонід помітив це нещарком і сказав їй:

— Сестричко, нам потрібна твоя допомога. Пиши і розклеюй листівки. Клич наших людей не коритися окупантам, викривати німецьких поціпака. Напиши, що наближається день нашого визволення, що фашисти сповна заплатять за свої злочини. Напиши. Розумієш, це не тільки моє прохання.

Лариса ствердно кивнула головою — зроблю, мовляв.

Через кілька днів листівки читали селяни, передавали далі.

Темної ночі у вікно постукали. Леонід підійшов до вікна — це з Капітанівського пісництва приїшов Григорій Данилович Скопцев.

— Щось трапилось,

ВСЕ

ЗМІШАЛОСЬ...

Кожен тур приносить істотні зміни в таблицю чемпіонату країни з футболу серед команд вищої ліги. Якщо на початку сезону вона мала вигляд стабільний, перші коливання футбольного барометра були неслівними, то зараз команди, так би мовити, «розкачались».

Недавно ми бачили вгорі таблиці «Нефтіч»,

«Крила Рад», а ось уже її очолюють київські динамівці. Та чи не найсенсацийнішою була остання гра «Локомотива». Московські залізничники перемогли торпедівців Кутаїсі з рахунком 5:2 і з шостого місця перемістились на друге. Ряд команд «виіздить» на нічий. «Зеніт» і ЦСКА мають лише по одному виграву і по п'ять нічий. Проте — жодного програву! Це їм дозволяє утримуватись відповідно на восьмому і дев'ятому місцях.

ПОКАЗУЄ КИРОВОГРАД

СЕРЕДА, 8 травня. Перша програма. 11.00 — Телефільм «Син артилериста». (Кировоград). 11.20 — Художній фільм «Балада про хомісара». (Кировоград). 18.00 — Для школярів. Ляльковий вистав. (К). 18.30 — Кировоградські вісті. 18.45 — Оголошення. (Кировоград). 18.50 — Телефільм. (Кировоград). 19.00 — Концерт, присвячений Дню Перемоги. В перерві — програма «Час». (М). 22.30 — Запрошення до фільму». (Кировоград).

Друга програма. 18.30 — Телевісті. (К). 22.30 — Радянське право на службі миру. (М).

ЧЕТВЕР, 9 травня. Перша програма. 10.05 — Сьогодні — День Перемоги. (М). 10.15 — Теленовини. (М). 10.30 — «Сила землі моєї». Альманах кіножурналістів. (М). 11.00 — «Олівець-малюєць». Художній фільм. (М). 11.30 — «Пробудження». Художній фільм. (М). 13.00 — Фестиваль мистецтв. «Московські зорі». (М). 14.00 — «Сині дніпровської землі». (Дніпропетровськ). 14.30 — Міжнародний огляд. «Двадцять років з Дня перемоги». (К). 15.00 — Програма передачі. (К). 15.05 — Сьогодні — День Перемоги. Ми себе згадуємо з героїями. «Колі вилетіли камінями». (Брест). 15.15 — Б. Горбатова. «Олексій

Кулікова — босун». Прем'єра телеспектаклю. (М). 16.30 — Сьогодні — День Перемоги. Ми себе згадуємо з героїями. «Симфонія мужності». (Ленінград). 16.40 — Програма кольорового телебачення. (М). 18.15 — Сьогодні — День Перемоги. Ми себе згадуємо з героїями. «Безкозирка на границі». (Севастополь). 18.30 — «Білі згадують минулі дні». Концерт радянської пісні. (М). 18.50 — Хвилина мовчання. «Світлій пам'яті загинувим і боротьбі проти фашизму». (М). 19.10 — «На тому стоїть і стоїть брестська російська». Кіноархів. (М). 19.30 — Першість СРСР з футболу: «Динамо» (К). «Чорноморець» (Одеса). Кінець першого і другого тайми. (К). В перерві — телевісті. (К). 20.45 — Першість СРСР з футболу: ЦСКА — «Динамо». (М). 21.15 — Програма «Час». (М). 22.00 — Концерт Червоноармійського імені Александра ансамблю пісні і танцю Радянської Армії. (М).

„ЗІРКА“ УТРИМУЄ ПОЗИЦІЇ

У попередньому номері «Молодий комуняр» вже повідомлялося, що кировоградська «Зірка» зіграла в Запоріжжі з «Металургом» унічию — 1:1.

Наводимо результати зустрічей між іншими командами другої підгрупи другої групи класу «А»: «Таврія» — «Суднобудівник» — 0:1, СКЧФ — «Локомотив» — 0:0, «Ростсельмаш» — «Дніпро» (Кр) — 1:1, «Зірка» (Рз) — «Спартак» — 0:3, «Металург» (Лн) — «Дніпро» (Дн) — 0:1, «Сокіл» — «Металург» (Кб) — 0:2, «Шинник» — «Кубань» — 0:2, «Текстильник» — «Динамо» — 3:2, «Металіст» — «Авангард» — 2:0.

Матч «Зірки» з «Авангардом» (Жовті Води) відбудеться не 11-го травня, як повідомлялося, а 10-го.

На сьогоднішній таблиці команда другої підгрупи другої

групи класу «А» має такий вигляд:

Клуб	В	Н	П	М	О	
«Зірка» (Кр)	5	3	0	10	4	8
«Дніпро» (Кр)	6	2	4	0	2	8
«Металіст»	6	3	1	0	2	8
«Кубань»	6	3	1	5	2	8
«Металург» (З)	5	2	4	0	5	8
«Дніпро» (Дн)	4	0	4	2	3	8
«Суднобудівник»	5	2	3	0	2	7
«Динамо»	6	2	1	7	6	7
«Ростсельмаш»	0	2	3	0	5	7
«Труд»	5	2	1	4	4	6
«Текстильник»	6	1	4	1	4	6
«Таврія»	6	1	3	2	5	5
«Авангард»	6	1	3	2	4	5
«Спартак»	6	2	3	0	4	5
«Локомотив»	5	0	4	1	4	4
«Металург» (Кб)	5	1	2	4	4	4
«Сокіл»	5	1	2	3	5	4
«Шинник»	6	1	3	2	4	4
«Зірка» (Рз)	6	0	3	0	7	3
СКЧФ	6	0	3	1	10	3
«Металург» (Лн)	6	0	2	4	4	2

У КЛАСІ „Б“

Позавчора олександрійський «Шахтар», який бере участь у чемпіонаті країни з футболу серед команд класу «Б», приймав на своєму полі у жгородську «Верховину». Гра закінчилась нульовою нічиєю.

Це був шостий тур. До цього наш земляк програли в Хмельницькому динамівцям (0:2), зіграли нічию (0:0) у Чернівцях з «Буковиною» і з однаковим рахунком (1:0) завдали поразки в Бельських команді «Будіндустрія», у себе вдома — спартаківцям Івано-Франківська і «Карпатам» з Мучкачевого. Тепер вони мають нічий очок з дванадцяти можливих і перебувають у верхній половині турнірної таблиці команд України і Молдавії, що входить до першої зони.

Три чергових тури олександрійці проведуть на чужих полях: 10 травня вони гратимуть з «Енергією» Нової Каховки, 14-го — з нікопольським «Трубником» і 19 травня — з киевським «Колосом».

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Передплачуйте читайте Молодий комуняр

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА:
НА ОДИН МІСЯЦЬ — 20 КОП.
НА ПІВРОКУ — 1 КРБ. 20 КОП.

АДРЕСА ТЕЛЕФОН

м. Кировоград, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: редактора — 2-45-00, відповідального секретаря — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кировоградського обкому ЛКСМУ г. Кировоград.